

25 Kasım Grevi; Tasfiyeciliği, Ekonomik-Sosyal Hak Gasplarını ve Her Türlü Gerici Kuşatmayı Yarmayı Hedefleyen; Emperyalizme ve Uşaklarına Karş İktidarlaşma Perspektifiyle, Halkların Haklı Meşru Mücadeleleriyle İlerleyen Kavgada Önemli Bir Adım Olmalıdır

Bilindiği üzere geçtiğimiz Ağustos ayı içerisinde hükümet ve kamu sendikaları temsilcileri arasında “zam” ve “toplular sözleşme” görüşmeleri yapılmış; sırtını kamu emekçilerinin fiili, meşru mücadele tarihine yaslayan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu da (KESK) “toplular sözleşme” gündeminin değerlendirilmemesi üzerine görüşmelerden çekilerek, Kasım ayı içerisinde, bir günlük uyarı grevine gideceğini deklare etmişti.

Aradan geçen zaman diliminde, Türkiye Kamu Sen de KESK'le beraber hareket etme kararı aldı ve her iki konfederasyon, 13 Ekim'de yaptıkları ortak bir açıklamayla, 25 Kasım grevini kamuoyuna duyurdular.

Geçtiğimiz yıldan itibaren, krizin artan yıkıcı etkilerine paralel olarak yükselen ekonomik ve sosyal hak talepleri mücadelesi açısından da böylelikle önemli bir görev ortaya çıkmış olmaktadır.

Görev, demokratik haklar mücadelesinin her alanında, son yıllarda yakalanan olumlu zeminin, 25 Kasım grevi kapsamında, tüm yerelerde en etkili ve kitlesel şekilde seferber edilmesi ve yakalanan bu ivmenin, nitelikli bir şekilde kalıcılaştırılmasına yoğunlaşmaktır!

Ülke genelinde ve farklı toplumsal kesimler içerisinde, siyasi ve ekonomik krizin artan yıkıcı etkilerine paralel olarak, yükselen demokratik hak talepleri mücadelesi açısından; birleştirici, dinamik bir rol üstlenebilecek olan 25 Kasım grevine tüm gücümüzle hazırlanalım!

Emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme ve faşizme karşı haklı davamızı; her türden tasfiyeci saldırıları ve kuşatmaları yarma perspektifiyle; ekonomik ve sosyal yıkım saldırılarına karşı sokaklarda örgütleyelim!

Siyasi ve Ekonomik Kriz Derinleştikçe, Daha Geniş Kitlelerin Çıkarları da Ortaklaşıyor

1990'lı yılların başlarında, meşru sokak gösterileriyle, binlerce ilerici, demokrat, devrimci memur, KESK'in önceli olan ve o dönemki adıyla Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nun çağrısıyla, Ankara'nın sokaklarında coplara, panzerlere ve bombalara karşı göğüs göğse mücadele ederek sendika hakkını kazandığı günlerde; bizatihi devlet yönlendirmesiyle, her türlü yasal ve maddi olanak ve imkânla kur(durt)ulan Türkiye Kamu-Sen, bugün geline aşamada, KESK'le beraber greve gitmektedir.

Türkiye Kamu-Sen; 1990'lı yıllarda, 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın sopasıyla hayata geçirilen emperyalist yapısal dönüşüm projelerinin ortaya çıkardığı kapsamlı ekonomik ve sosyal yıkımlara karşı işçi ve memur kitle hareketlerinin ciddi ölçülerde görünürlük kazandığı ve bu kitle hareketleri içerisinde de devrimci sınıf hareketlerinin etkinliklerinin hissedilir biçimde arttığı bir dönemde; hâkim sınıfların devreye soktuğu türlü manipülasyon politikalarından yalnızca birisiydi.

Hâkim sınıflar bir yandan, yargısız infazlarla, tutuklamalarla, kaçırmalarla, sürgünlerle... bu gibi zorbalık politikalarıyla kitle hareketinin örgütlü güçlerine yönelirken, bir yandan da halk kitleleri içerisindeki gerici ideolojik akımları kaldıraç misali kullanarak, oluşan emekçi kitle hareketlerini içeriden bölmeye çalışmaktaydı.

Türkiye Kamu-Sen, aradan geçen zaman zarfında, kendi cephesinden, kamu emekçileri hareketinin, hâkim sınıflar karşısında bölünmesi, güçsüzleştirilmesi, pasifleştirilmesi görevini layıkıyla yerine getirdi.

Türkiye Kamu-Sen ve devamla kurulan Memur-Sen; bugün, sendikaların örgütlenme haklarının, toplu sözleşme haklarının olmamasında; sendikal çalışmaların yasal sınırlamalar, engeller ile sendikalar üzerinde devlet baskısının ürünü olan operasyonların varlığı gibi sonuçların ortaya çıkışında, bu saldırılara karşı etkili bir emekçi muhalefetinin örülememesinde, emek cephesinin bölünmesinde son derece önemli roller üstlendiler.

Öte yandan, kamu emekçilerinin fiili ve meşru militan eylemlilikleriyle ve ilerici, demokrat, devrimci bir çizgide, tabandan doğru ortaya çıkan bir iradeyle vücut bulan KESK gibi emekçilerin ilerici kitle örgütleri de son örneğini IMF ve DB protestolarında gördüğümüz üzere, düzen içi kanallarda en haklı ve meşru mücadele zeminini dahi manipüle eder

noktada durmaktadırlar.

Nitekim KESK'in öncülük ettiği bu grev çağrısı da kendi tabanını dahi harekete geçiremeyecek niteliktedir.

KESK'in 25 Kasım'a çok kısa bir süre kalmasına rağmen hala kendi tabanına dahi ulaşma çabası içerisinde olmadığı, KESK'in tabanında örgütlenen emekçilere yönelik herhangi bir çalışmanın, toplantı çağrısının dahi olmadığı gerçeği düşünülürken, milyonlarca emekçiyi yakından ilgilendiren 6 - 7 Ekim IMF ve DB toplantılarına yönelik protestolardaki meşru mücadele zeminini zayıflatma pratiğinin tekrarlanacağı kuvvetli bir ihtimal olarak durmaktadır.

Emperyalist efendilerinin ülkemiz uşak hâkim sınıflarına dayattıkları yapısal dönüşümün ideolojik plandaki uzantısı olan tasfiyeci rüzgâr, emek mücadelesi içerisinde olan kitle örgütlerine de ciddi ölçülerde sirayet etmiştir ve gelinen aşamada, sağ ve sol liberal gericilik, emek hareketini ciddi ölçülerde kuşatmış durumdadır.

17 yıl önce kurulan Türkiye Kamu-Sen gibi kitle örgütleri, kendilerine biçilen rolü böylelikle esasen yerine getirmekle birlikte, gelinen aşamada, değişmekte olan dünya, bölge ve ülke konjonktürü içerisinde; bugün yapısal bir krizine tanıklık ettiğimiz emperyalist-kapitalist dünya sisteminin sancılarını çarpıcı biçimde yaşayan ülkemiz emekçi sınıflarının ortaya çıkardığı hoşnutsuzluk; KESK'ten Türkiye Kamu-Sen'e dek, soldan sağa, liberal gericiliğin dümen suyunda emekçilerin haklı taleplerini düzen içi uzlaşmacılığı kurban eden kitle örgütlerini, harekete geçmeye zorlamaktadır.

Bu bakımdan, herhalükarda, ortada duran en büyük gerçek, başta emekçiler olmak üzere, geniş halk yığınlarının, yaşanan iktisadi ve siyasi krizden doğrudan etkilendikleri ve hızla yoksullaştıklarıdır.

Yıkım Tablosu Derinleşmektedir

Geçtiğimiz ay içerisinde ülkemizde toplanan IMF ve DB yetkilileri, resmi ağızlarından, dünya genelinde işsizliğin artacağını, krizin yıkıcı etkilerinin katlanarak süreceğini ve faturanın da emekçilere kesildiğini büyük bir aymazlıkla deklare ettiler.

Sadece ülkemizde, son bir yılda 1.5 milyona yakın kişi işini kaybetti.

Yine resmi rakamlara göre ülkemizde %20'ye ulaşan bir işsizlik oranı bulunmaktadır ve 5 milyon civarında da işsiz vardır.

Ancak resmi rakamların ötesinde, halkın gerçeği, dünden bugüne, katlanarak derinleşen, yayılan ve farklı katmanlardan, kesimlerden daha fazla insanın yoksullaşması ve kölelik koşullarında bir yaşama giderek daha fazla mahkûm olmasıdır.

Çalışma hakkı ellerinden alınan emekçi kitlelere her geçen günde yenileri eklenmekte ve işsizler ordusu büyümektedir.

Bu yıkımdan nemalanmaya çalışan patronlar; taşeron işçi uygulamalarını daha pervasızca hayata geçirmekte ve ücretleri alabildiğine düşürmektedirler.

Yanı sıra, sağlık ve eğitim alanlarında, son yılların büyük özelleştirme talanlarından sonra geriye kalan sosyal hakların da neredeyse tamamına yakınının özel sektöre peşkeş çekilmesi ve yoksullaşan halk yığınlarının elinden eğitim ve sağlık gibi temel haklarının alınması gerçekliktir, bugün ortada olan.

Kamu okulları ve hastaneleri, halkın tüm sosyal hakları; soğun ve talan düzeni içerisinde, özel sektöre peşkeş çekilmeye devam edilmektedir.

Ulaşım, barınma, ısınma, mutfak ihtiyaçlarına yapılan fahiş zamlar; ücretlerin düşürülmesi yahut dondurulması; ücretsiz izin adı altında, işten çıkarmalar; kapanan iş yerleri; konut yıkımları, arazilerin peşkeş çekilmesi...

Bu büyük ekonomik ve sosyal yıkımların yanı sıra emperyalizmin dönemsel politikaları kapsamında gündeme oturtulan “demokratik açılımlar” yalanlarıyla, Kürtlerin, Alevilerin ve adı dahi anılmayan diğer azınlık milliyet ve inanç gruplarının haklı kültürel taleplerinin ve mücadelelerinin ortaya çıkardığı dinamik tablo; bir bütün olarak dünyada ve ülkemizde yaşanan ekonomik ve siyasi krizin ortaya

çıkardığı ve her geçen günde daha fazla kesimi içerisine alan önemli bir kitle hareketini işaret etmektedir.

Halkın Haklı Mücadelesini, Birleşik, Kitlesel ve Militan Bir Halk Hareketine Dönüştürmek için Seferber Olalım!

Söz konusu yıkım tablosu içerisinde, giderek daha fazla belirginleşmeye başlayan bir diğer önemli parça da başta emekçilerimiz olmak üzere, halkımızın, dağınık ve parçalı olsa da göstermekte olduğu kararlı ve militan mücadelesidir.

İş hakları ve güvenceleri için, geçtiğimiz yıldan itibaren, uzun süreli grevleri göğüsleyen, iş yerlerini işgal eden ve üretim araçlarına sahip çıkan işçiler...

Emperyalist mali politikalar sonucunda üretmez hale getirilen ve buna karşı dünden daha yaygın ve etkili bir mücadele ortaya koyan köylüler...

İnsanca bir yaşam için gerekli ücret talebi ve grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları için kararlı bir duruşla öne çıkan kamu emekçileri...

Eğitimde ticarileşmeye, faşist zorbalıklara, YÖK sultasına karşı yaygın ve kitlesel bir duruş sergileyen öğrenci gençlik...

Tüm toplumsal yıkımların dolaysız sonuçlarını omuzlarında taşıyan kadınlar...

Yüzlerce yıllık, imha, inkâr ve asimilasyon politikalarını, emperyalist efendilerinden öğrendikleri sahte “demokrasi” ve “özgürlük” aldatmacalarıyla pazarlayan hâkim sınıflara karşı haklı taleplerini savunan Kürtler, Aleviler ve diğer azınlık milliyet ve inanç grupları...

Neticede, yaşamın farklı alanlarında sosyal ve siyasal hak gasplarının yanı sıra ısınma, barınma, ulaşım ve asgari düzeyde bir yaşam için gerekli gıda harcamalarında yaşanan zamlara karşı oluşan ortak karşı duruşun sokaklarda birleştirdiği halkımız...

Mevcut ekonomik ve sosyal yıkımların, liberal – gerici ideolojik saldırıların karşısında; halklarımızın haklı mücadelesini “demokratikleşme” manipülasyonundan kurtarabilmek; hâlihazırda var olan hak talepleri mücadelesini, yine kitlelerle birlikte ve onların inisiyatifinde ilerletebilmek; tüm bu kesimlerdeki kitle mücadelelerini ortak devrimci bir programda birleştirebilmek için bugün, dünden daha yaygın, etkili bir mücadele çizgisi ve daha yaygın bir örgütlenme süreci gerektirmektedir.

Halkımızın ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda kendisine yönelen hak gaspları saldırıları karşısında ortaya koyduğu karşı koyuş içerisinde; gerçek demokratik bir düzen ve insanca bir yaşam hakkı mücadelemizi yükseltebilmek için 25 Kasım grevine tüm gücümüzle hazırlanalım!

25 Kasım Grevi, Demokratik Haklar Mücadelesinin Her Alanında Örgütlenmeli ve Birleşik, Kitlesel Eylemlere Dönüşmelidir!

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) bünyesindeki merkezi komisyonlara üye tüm örgütlü faaliyetçilerini, kendi mücadele alanlarında, yerellerinde, 25 Kasım'a odaklanan etkin ve yaygın bir çalışmaya çağırır!

Okullarda, hastanelerde, tüm kamu kurumlarında, iş yerlerinde, fabrikalarda, mahallelerde... Faaliyetlerimizin, mücadelemizin sürdürüldüğü tüm alanlarda, bulunduğumuz yerellerdeki tüm emek ve demokrasi güçleriyle birlikte, merkezi, etkili ve militan kitle gösterileri için çalışmalarımızı hızlandıralım!

25 Kasım, emekçi halkımızın haklı mücadelesinin, toplumun diğer kesimlerindeki mücadelelerle birleştiği; insanca bir yaşam ve gerçek demokratik bir düzen mücadelesinde önemli bir adım olmayı hedefleyen bir içerikte ele alınmalı ve hazırlanmalıdır.

DHF, tüm duyarlı kamuoyunu ve emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan siyasi iktidarın tüm ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel saldırılarından etkilenen halkımızı, DHF saflarında 25 Kasım'da alanlarda olmaya çağırır!

Demokratik Haklar Federasyonu
14 Kasım 2009

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL | www.demokratikhaklarfederasyonu.org